

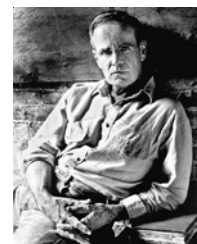
Crisis. Ser o no ser

Confundir un període de incertidumbre con una crisi econòmica o una recessió és incurrir en error, segurament intencionat. La situació actual de la economia espanyola dista molt de ser una recessió. Pot, és sí, descriure's com un període de incertidumbre, posat que existien indicadors negatius i el bolsillo de les famílies endeudades travessa un moment delicat, després de la pujada dels tipus d'interès.

Dicen els economistes que un país travessa un moment de recessió quan els dades del PIB acumulen dos trimestres consecutius de caïda. La economia espanyola està lluny de patir una situació semblant i la crisi financiera de EEUU solament ha sigut un refredat lleu per Europa. La actitud agorera imperant en l'opinió pública en les últimes setmanes respon a interessos polítics impulsats per part de l'oposició. És fàcil amplificar els missatges negatius i fer de les dificultats de les famílies l'estandart d'una crisi generalitzada que els indicadors macroeconòmics desmenten. També és cert que com succeeix amb els preus, quan criticam que l'IPC no expressa l'alça dels costos quotidians, les grans estadístiques no dibuixen la crisi quotidiana, més real ara que fa sis mesos. En aquesta situació, el paquet d'ajudes del Govern per mitigar les conseqüències de l'alça dels tipus és una decisió lògica i oportuna, pese a que pot ser interpretat com electoralista. El superàvit permet incrementar el gasto públic i compensar aquesta crisi que encara no ha arribat.

Si l'euro segueix fort davant el dòlar i el petroli es barata (algun certament no previst per la elevada demanda de Xina i l'Índia), l'inflació serà moderada i els tipus d'interès deixaràn de pujar i fins i tot podrien baixar. El creixement econòmic pot mantenir-se si la demanda es manté. Les exportacions europees poden ressentir-se, però el futur depèn més de la confiança dels consumidors que d'altres factors. Del tira i afloja d'aquests factors; creixement, inflació, paritat euro-dòlar, petroli i confiança dependrà bona part del futur. Segueix la incertidumbre.

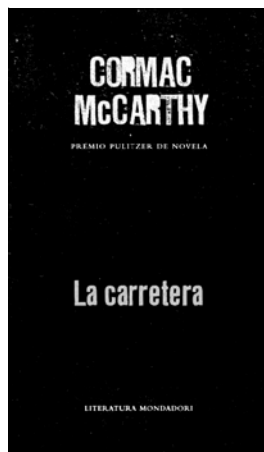
PRAICOR
MOBILIARI I COMPLEMENTES
Av. Costa Brava, 6 · Tel. i Fax 93 765 22 58 (3 línies)
08389 Palafolls - Barcelona
www.praicor.com

La carretera

La novel·la *La carretera* de **Cormac McCarthy**, premi Pulitzer 2007, ha estat comentada últimament en diversos mitjans de comunicació i ha rebut tota mena de bones crítiques. Però com tot

a la vida, hi ha tants gustos i punts de vista que és difícil aconseguir a tothom. Però en aquest cas, tot apunta en la mateixa direcció: un autor de culte, que algunes vegades apunten al Nobel i d'una obra de la qual ja es parla de la seva adaptació cinematogràfica.

Una gran novel·la ambientada en un món postapocalíptic. No es planteja el què ha passat, ni el com, però ja en les primeres frases ens atrapa i ens empresona. Escrita amb un estil breu i concís, amanit amb frases curtes i una narració molt depurada i alhora poètica, que fan del lector desprevingut, presoner de les vicissituds dels dos protagonistes.



Un pare i el seu fill caminen per una carretera amb un carro de supermercat per poder transportar les seves exigües pertinències. Paisatges desoladors, terra cremada on la civilització ha estat destruïda. L'esperança, algunes vegades és present, i d'altres és pura supervivència. El pare defensa el seu fill d'un destí on

els valors i la compassió s'han vist també aniquilats, l'home és capaç del millor i del pitjor. La por, la fred i la gana s'instal·len a casa nostra mentre els anem acompanyant cap a un futur incert i un destí gris, el gris de la cendra. Avancem cap al sud, buscant el mar, fugint d'un fred «capaç de trencar les roques». Situacions extremes en una lluita en la qual perdre significa morir, o si més no, suïcidat-se. «Poques nits estirat en la obscuritat no envejava als morts». Una lectura que no deixa indiferent i colpeja els ressorts de la nostra quotidianitat. És difícil o quasi impossible apartar la mirada del llibre, així que quan el comenceu, assegureu-vos de no tenir el foc de la cuina obert, que no sigui l'hora d'anar a treballar, d'anar a buscar els nens a l'escola, o de quedar amb els amics, perquè no ho dubteu, no ho podreu fer fins després d'haver-lo acabat.